

ความเห็นส่วนตน

คำวินิจฉัยที่ ๙/๒๕๖๔

เรื่องพิจารณาที่ ๒๓/๒๕๖๓

วันที่ ๓๐ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ຮະຫວ່າງ { ສາລັຈັງໜວດນາຮີວາສ ຜູ້ຮອງ
- ຜູ້ກັບຮ້ອງ

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๑๕๑ วิธีการและมาตรา ๑๖๖
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วิธีการและวิธีการ มาตรา ๒๙ วิธีการและ
มาตรา ๔๐ หรือไม่

ความเห็น

เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ ได้บัญญัติถึงเงื่อนไขที่จะตรากฎหมายจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพไว้ให้ชัดเจน กล่าวคือ ถ้าเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพที่รับรองไว้ในรัฐธรรมนูญจะกำหนดได้แต่เฉพาะตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ในกรณีที่รัฐธรรมนูญไม่ได้บัญญัติเงื่อนไขไว้โดยเฉพาะ มาตรานี้ ได้กำหนดเงื่อนไขไว้ ๕ ประการ คือ (๑) ต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม (๒) ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ (๓) จะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ และ (๔) ต้องระบุเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและ วรรคสาม ได้บัญญัติเพื่อรับรองความเสมอภาคของบุคคลโดยบัญญัติหลักความเท่าเทียมกันของบุคคล การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลจะกระทำมิได้ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติให้บุคคลไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่ได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำความผิดมิได้ สำหรับมาตรา ๔๐ ได้บัญญัติเพื่อคุ้มครองเสรีภาพในการประกอบอาชีพ พร้อมทั้งกำหนดเงื่อนไขในการจำกัดเสรีภาพว่าต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ ส่วนในวรรคสามเป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้น

ใหม่เพื่อกำหนดว่าการจัดระเบียบการประกอบอาชีพนั้น ต้องไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติหรือ ก้าว่าก่ายการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษา และต้องกระทำเพียงเท่าที่จำเป็น ซึ่งการจัดระเบียบการ ประกอบอาชีพ ไม่ได้หมายความเฉพาะในเรื่องวิชาชีพเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงการกำหนดกฎหมายที่ใน การประกอบอาชีพต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะด้วย เช่น การประกอบอาชีพประมง ก็ต้องปฏิบัติตามกฎหมายในการทำการประมง เป็นต้น

พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๘๑ (๑) กำหนดให้เจ้าของเรือที่จดทะเบียน ตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยประเทกการใช้ทำการประมงและมีขนาดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดต้อง ดำเนินการติดตั้งระบบติดตามเรือประมง และดูแลรักษาให้ระบบดังกล่าวสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด มาตรา ๑๕๑ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ผู้ฝึกมาตรา ๘๑ (๑) หรือ (๔) หรือมาตรา ๘๘ (๑) หรือ (๗) ต้องระวังโดยปรับสองหมื่นบาท วรรคสอง กำหนดให้ ผู้กระทำการมิิตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวังโดย ปรับสองแสนบาท วรรคสาม กำหนดให้ผู้กระทำการมิิตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอส ขึ้นไปแต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวังโดยปรับหนึ่งล้านบาท และวรรคสี่ กำหนดให้ผู้กระทำการ มิิตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวังโดยปรับสี่ล้านบาท ส่วนมาตรา ๑๖๖ กำหนดให้ผู้สนับสนุนหรือได้รับผลตอบแทนจากการกระทำการมิิตามพระราชกำหนดนี้ ต้องระวังโดยใช้เดียวกับตัวการในความมิิตนั้น เว้นแต่เป็นกรณีที่ผู้กระทำการดังกล่าวเป็นคนประจำเรือ และศาลเห็นว่าเป็นการกระทำไปตามคำสั่งการของเจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือ ศาลจะไม่ลงโทษหรือ ลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความมิิตนั้นเพียงได้ก็ได้

พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๔๘ นี้ ศาลอธิบดีธรรมนูญโดยวินิจฉัยไว้ในคำวินิจฉัย ที่ ๑๔/๒๕๖๓ ถึงเหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายเนื่องจากประเทศไทยมีความจำเป็นที่ต้องปฏิรูป การบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำและการทำการประมงให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล อนุสัญญา สหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ ตามที่ได้ให้สัตยาบันไว้ และปฏิบัติให้เป็นไป ตามประกาศแจ้งเตือนอย่างเป็นทางการของคณะกรรมการอธิการสหภาพยูโรป จึงมีการปรับปรุงกฎหมาย ว่าด้วยการประมงในเรื่องระบบบริหารจัดการการทำการประมง จัดระบบติดตามตรวจสอบ ควบคุม และเฝ้าระวังการทำการประมงในเขต่นน้ำไทยและนอกน่านน้ำไทย และกำหนดแนวทางในการอนุรักษ์ และบริหารจัดการแหล่งทรัพยากรประมงและสัตว์น้ำให้สามารถใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน สำหรับ บทกำหนดโทษได้แก้ไขปรับปรุงโดยเฉพาะโทษทางอาญาให้เหมาะสมและได้สัดส่วนกับการกระทำการมิิต และได้วินิจฉัยในเนื้อหามีสาระสำคัญว่า พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๑๕๑ วรรคสี่

๐๖๗

ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๐ เพราะ
พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๙๑ (๑) และมาตรา ๑๕๑ วรรคสี่ เป็นมาตรการหนึ่ง
ในการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นมาตรการที่พิจารณา
ชั้นนำหักความร้ายแรงของการกระทำการทำความผิดตามขนาดของเรือกับผลประโยชน์ที่ผู้กระทำการทำความผิดจะได้รับ^๑
และกำหนดโทษให้มีโทษปรับเพียงสถานเดียวเพื่อลงโทษผู้กระทำการทำความผิดตามนโยบายทางอาญาที่ประสงค์
ลงโทษต่อทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำการทำความผิดแทนโทษจำคุก การกำหนดโทษปรับและอัตราค่าปรับ^๒
ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพและป้องปราการฝ่าฝืนบทบัญญัติของ
กฎหมาย อัตราค่าปรับได้กำหนดสัดส่วนตามขนาดของเรือที่พิจารณาจากศักยภาพในการทำการประมง^๓
เนื่องจากเรือประมงที่ใช้ทำการประมงที่มีขนาดใหญ่ย่อมมีศักยภาพการทำการประมงทั้งในด้านขนาดเรือ^๔
ขนาดและเครื่องมือทำการประมง ขนาดเครื่องยนต์ และจำนวนแรงงานประมงในการจับสัตว์น้ำได้
มากกว่าเรือประมงที่ใช้ทำการประมงที่มีขนาดเล็กลงมา กรณีดังกล่าวแม้เป็นการกำหนดอัตราค่าปรับ^๕
จำนวนสูงและมีลักษณะเป็นการกำหนดโทษปรับในอัตราเดียวโดยไม่มีกำหนดเพดานขั้นต่ำขั้นสูงก็ตาม^๖
แต่ก็เป็นไปตามหลักการกำหนดโทษหนักเบาตามขนาดของเรือที่สอดคล้องกับมูลค่าของสัตว์น้ำที่ได้จากการ
กระทำการทำผิด อีกทั้งศาลสามารถใช้ดุลพินิจลดโทษดังกล่าวได้เมื่อมีเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๗๘ ตามความเหมาะสมแต่ละคดี การกำหนดโทษปรับตามอัตราดังกล่าว แม้จะเป็นการจำกัดเสรีภาพ
ในการประกอบอาชีพของบุคคลอยู่บ้าง แต่เป็นการจำกัดเสรีภาพเพื่อรักษาความมั่นคงทางทรัพยากร
สัตว์น้ำ อันเป็นความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ บทบัญญัติดังกล่าวจึงไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม^๗
ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลโดยเฉพาะเสรีภาพในการประกอบอาชีพจนเกินสมควร^๘
แก่เหตุ เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่ผูกหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใด^๙
บุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะ ทั้งยังไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความเสมอภาคของบุคคล และไม่เป็น^{๑๐}
การกำหนดโทษที่จะลงแก่บุคคลหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลากระทำการทำความผิด จึงไม่ขัด
หรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๐ สำหรับกรณีมาตรา ๑๕๑
วรรคสาม ที่ต้องแย้งว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ นั้น เห็นว่า มาตรา ๑๕๑ วรรคสาม เป็นบทบัญญัติที่^{๑๑}
มีหลักการกำหนดโทษหนักเบาตามขนาดของเรือที่สอดคล้องกับมูลค่าของสัตว์น้ำที่ได้จากการกระทำการทำผิด^{๑๒}
เช่นเดียวกันกับมาตรา ๑๕๑ วรรคสี่ ดังนั้น มาตรา ๑๕๑ วรรคสาม จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ^{๑๓}
มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๐ กรณีที่ต้องแย้งว่ามาตรา ๑๕๑ วรรคสาม ขัดหรือ^{๑๔}
แย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม นั้น เห็นว่า การกำหนดโทษปรับและอัตราค่าปรับ^{๑๕}
ตามมาตรา ๑๕๑ วรรคสาม ดังกล่าวเป็นการกำหนดโทษหนักเบาตามขนาดของเรือที่สอดคล้องกับ

๐๖๐

มูลค่าของสัตว์น้ำที่ได้จากการกระทำผิดและได้สัดส่วนความร้ายแรงกับการกระทำความผิดและผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดได้รับ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับแก่จำเลยในคดีอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน ไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ดังนั้น พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๕๑ วรรคสาม จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม

ส่วนกรณีที่โต้แย้งว่าพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๖๖ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๐ นั้น เห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวได้ยกเว้นให้ผู้กระทำความผิดที่เป็นคนประจำเรือ กรณีที่ศาลเห็นว่าเป็นการกระทำไปตามคำสั่งการของเจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือ ศาลจะไม่ลงโทษหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงได้ ก็ได้ อันเป็นการกำหนดโทษให้มีความเหมาะสมกับพฤติกรรมและลักษณะของผู้กระทำความผิด เนื่องจากคนประจำเรือมีหน้าที่ประจำอยู่ในเรือซึ่งแตกต่างกับผู้ควบคุมเรือที่มีหน้าที่บังคับเรือและรับผิดชอบในเรือประมงที่ต้องดูแลระบบติดตามเรือประมงให้สามารถใช้งานได้ตลอดเวลา ทั้งขณะที่ทำการประมงและขณะที่จอดเทียบท่า การกำหนดโทษตามมาตรา ๑๖๖ ได้สัดส่วนตามความร้ายแรงกับการกระทำความผิดและผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดได้รับ แม้จะเป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลอยู่บ้าง แต่เป็นการจำกัดเสรีภาพเพื่อรักษาความมั่นคงทางทรัพยากรสัตว์น้ำอันเป็นความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศไทย จึงไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลโดยเฉพาะเสรีภาพในการประกอบอาชีพจนเกินสมควรแก่เหตุ ไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เป็นกฎหมายที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะ จึงไม่ขัดต่อหลักความเสมอภาคและไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม และไม่เป็นการกำหนดโทษที่จะลงแก่บุคคลหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลากระทำความผิด จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๐

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่า พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๕๑ วรรคสาม และมาตรา ๑๖๖ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๐

(นายนฤดล เพพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ